

Francois Antommarchi

Francois Antommarchi

Biografie

Geboorte	5 juli 1789
	Morsiglia
Dood	3 april 1838 (op 48)
	Santiago de Cuba
Nationaliteit	Frans
Opleiding	Universiteit van Pisa Universiteit van Florence
Activiteiten	Dokter , chirurg

François Carlo Antommarchi (geboren op [5 juli 1780](#) of [5 juli 1789](#) in [Morsiglia](#) , een dorp gelegen in [Cap Corse](#) op [Corsica](#) en stierf op [3 april 1838](#) in [Santiago de Cuba](#)) is een Franse arts.

Hij studeerde anatomie in [Florence](#) en werd in 1820 werd toegevoegd aan de dienst van [Napoleon](#) op [Sint-Helena](#) . Hij staat hem bij in zijn laatste momenten, weigert het autopsierapport van de Engelse chirurgen te ondertekenen en publiceert een boek na zijn terugkeer in [Europa](#) . Dit werk omvat ook het testament van Napoleon en een zeer gedetailleerde schets van de flora van Sint-Helena.

Biografie

François Antommarchi begon zijn studie in [Livorno](#) en behaalde vervolgens een doctoraat in de filosofie en geneeskunde aan de [Universiteit van Pisa](#) in maart 1808. Daarna verhuisde hij naar [Florence](#), waar hij werd verbonden aan het [Santa Maria Nuova-ziekenhuis](#) . In 1812 behaalde hij het diploma van [chirurg](#) aan de universiteit van Florence (toen de keizerlijke universiteit), waarvan de president hem to [prosector \(= autopsies doen\)](#) benoemde . Als zodanig werkte hij in opdracht van [Paolo Mascagni](#) (1752-1815) vanaf 7 juli 1813.

Op verzoek van Madame Mère, de moeder van Napoleon, [Maria Letizia Ramolino](#) en zijn oom, kardinaal [Fesch](#), verliet Antommarchi Florence naar [Sint-Helena](#), waar hij arts werd van de keizer in ballingschap tot diens dood. Hoewel hij vrij onbekend is bij de keizerlijke familie en de dokter van Napoleon op het eiland Elba, Foureau de Beauregard, zich vrijwillig aanmeldde voor deze

rol, wordt deze vreemde keuze aangeboden door Chevalier Colonna, in dienst van Madame Mère.

Hij ontvangt de 19 december 1818 een officiële toezeggingsbrief. Antommarchi wordt naar Sint-Helena gestuurd om dokter [Barry Edward O'Meara](#) te vervangen, die in juli 1818 werd weggestuurd door de Engelsen. Antommarchi arriveert in Longwood in september 1819, naarmate de ziekte van Napoleon vorderde. Helaas voldoet Antommarchi niet aan de verwachtingen van Napoleon, die zijn kwaliteiten als arts niet vertrouwt. Zijn gevolg en de Britse bewakers vinden hem bot en grof. Napoleon erkende echter zijn vermogen om te ontleden en vertrouwde hem de opdracht toe om de autopsie van zijn stoffelijk overschot uit te voeren om te voorkomen dat zijn zoon, de hertog van Reichstadt, een maagziekte zou krijgen waarvan hij dacht dat deze erfelijk was. Na de dood van Napoleon schreef Antommarchi de *Memoirs of Doctor F. Antommarchi, of Napoleon's Last Moments*. Zijn conclusie is dat de illustere patiënt is overleden aan [maagkanker](#).

In 1831 ging Antommarchi naar Polen, waar hij tijdens de [novemberopstand](#) inspecteur-generaal van de Poolse ziekenhuizen [werd](#); daar bood hij zijn hulp aan het Poolse volk dat in opstand komt tegen de Russen. Hij vluchtte naar Parijs om te ontsnappen aan de troepen van de tsaar.

In 1833 nam hij deel aan de opdracht om een **dodenmasker te maken** voor keizer Napoleon. Dit leidde tot veel controverses die, zelfs vandaag de dag, de inkt doen vloeien. Het dodenmasker, bekend als "Antommarchi", omdat het door zijn hand werd ondertekend tijdens de inschrijving in 1833, wordt echter erkend als zijnde van een origineel, door hem gemaakt in Londen in augustus 1821.

Antommarchi emigreerde vervolgens naar [Louisiana](#), waar hij in 1834 het bronzen dodenmasker van Napoleon aan de mensen van [New Orleans](#) schonk. Daarna woonde hij korte tijd in [Veracruz](#) ([Mexico](#)), waar hij een rondtrekkend arts was. Hij verliet Mexico en verhuisde naar [Santiago de Cuba](#), waar hij opnieuw als arts werkte. Zijn verblijf in Cuba wordt verklaard door zijn verlangen om zijn neef, Juan Antonio Benjamin Antommarchi, te vinden, die zijn fortuin verdiende in de koffieplantages. Antommarchi wordt specialist in [cataractchirurgie](#). Hij stierf in Cuba aan [gele koorts](#) op 3 april 1838, op 48-jarige leeftijd. Hij ligt begraven op de begraafplaats Sainte-Iphigénie in Santiago de Cuba, rechts van de hoofdingang, in het familiegraf van de markies de Las Delicias de Tempu en de familie Arturo José Portuondo Illas.

Werken

- François Antommarchi, *De laatste momenten van Napoleon*, uitg. Buchet / Chastel, 1975

Opmerkingen en referenties

- (fr) Dit artikel is geheel of gedeeltelijk overgenomen uit het Wikipedia-artikel in het [Engels](#) getiteld "[François Carlo Antommarchi](#)" ([zie de lijst met auteurs](#)).

Opmerkingen:

1. [↑](#) [Leonardo da Vinci](#) bestudeert anatomie in dit ziekenhuis ([\[1\]](#)).

Referenties

1. [↑](#) François Carlo Antommarchi, *The Memoirs of Doctor F Antommarchi of Napoleon's Last Moments*, Paris, Barrois L'ainé Libraie, 1825

hetzelfde jaar ook gepubliceerd in Londen door H. Colburn.

2. [^](#) "[Paolo Mascagni](#)", [de Universiteit van Iowa](#), 12 juni 2006
3. [↑](#) Henry D. Thomason, *Napoleon, de eerste keizer van Frankrijk: Van St. Helena tot Santiago de Cuba. Een samenvatting van feiten over de laatste dagen van Dr. François Antommarchi, de laatste arts van Zijne Keizerlijke Majesteit*, gepubliceerd in 1910 door Franklin Hudson

4. ↑ Albert Benhamou, *Het andere Sint-Helena: gevangenschap, ziekte, dood en de doktoren rond Napoleon* , gepubliceerd in 2010
5. ↑ "[Luitenant Oakley's Diary - pagina 3](#)"
6. ↑ Sven Jonas Stille, *Podróż doen Polski* , Warsaw 1985, p. 137.
7. ↑ [Het zogenaamde Malmaison dodenmasker](#)
8. ↑ Saby, Claude-Alain, *1815 The Castaways of the Empire in the Americas* , 2007
9. ↑ Reynolds, James, *hoofd en bovenlichaam* , 2006